

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΑ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ**

*Ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ,
ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς, ἡ δὲ πεῖρα σφαλερὴ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή.*

Ιπποκράτης, Αφορισμοί

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ Υγείας,
Αξιότιμε Κύριε Αντιπρόεδρε του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Αξιότιμε Κύριε Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Αξιότιμε Κύριε Κοσμήτορα της Ιατρικής Σχολής,
Αξιότιμε Κύριε Σιακόλα,
Εκλεκτοί Προσκεκλημένοι,
Αγαπητά Μέλη του Ακαδημαϊκού και Διοικητικού Προσωπικού,
Αγαπητές και Αγαπητοί Συναπόφοιτοι,
Κυρίες και Κύριοι,

Χωρίς αμφιβολία, αυτές οι λέξεις συμπυκνώνουν με τον πιο λακωνικό τρόπο το νόημα της ιατρικής παιδείας και τον οικουμενικό και διαχρονικό της ρόλο στην ανθρώπινη κοινωνία. Δεν είναι τυχαία που αυτές οι λέξεις αποδίδονται στον μεγάλο πατέρα της Ιατρικής, τον πνευματικό πατέρα κάθε ιατρού στην ιστορία της ανθρωπότητας, τον Ιπποκράτη· ένα όνομα που δεν ελλείπει από καμία ιατρική σχολή στον κόσμο και που πρώτα από όλα δεν θα μπορούσε να ελλείπει από τη δική μας. Όσο μικρή και να είναι τώρα στα χρόνια η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου, δεν θα παύσει ποτέ να είναι μία από τις ελάχιστες στον κόσμο που διδάσκουν την Ιατρική στη μητρική της γλώσσα, την Ελληνική. Για εμάς, τους αποφοίτους της, πρόκειται για ένα μοναδικό προνόμιο και ένα πολύτιμο δώρο. Για το μικρό νησί μας, σ' αυτή τη μακρινή γωνιά, όπως γράφει ο ποιητής, σημαίνει ακόμα περισσότερο.

Σε αυτό το πρώτο παράγγελμα των Αφορισμών του, ο Ιπποκράτης μάς διδάσκει την ελαχιστότητα του ανθρώπινου βίου μπροστά στην απεραντοσύνη της ιατρικής γνώσης. Παρά το γεγονός ότι η Ιατρική εξελισσόταν με σταθερά μικρά βήματα στην πορεία της ιστορίας, από τις αρχές του περασμένου αιώνα έχει σημειώσει ραγδαία ανάπτυξη με μεγάλα άλματα και πολυσήμαντους σταθμούς. Σήμερα, στην αιχμή του δόρατος της ιατρικής έρευνας, οι πολλά υποσχόμενες τεχνολογίες της γενετικής μηχανικής και γονιδιακής θεραπείας προορίζονται να αποτελέσουν την οριστική απάντηση της Ιατρικής σε μία πληθώρα κληρονομικών ασθενειών στοχεύοντας στον πυρήνα της παθογένειάς τους, το ίδιο το ανθρώπινο γονιδίωμα.

Την ίδια στιγμή, παραμένει ακατανόητο αυτή η ανθρώπινη κοινωνία, με την ιλιγγιώδη εξέλιξη και τα μεγαλειώδη επιτεύγματα, να μην κατορθώνει να απαλλαγθεί ολοκληρωτικά από τις μεγάλες διαχρονικές της μάστιγες: την πείνα, τη φτώχεια, τη βία, τον πόλεμο. Είναι αδιανόητο, ακόμα και σήμερα, να χάνονται εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές

κάθε χρόνο εξαιτίας αυτών των ασθενειών, τις οποίες γεννά ο ίδιος ο άνθρωπος. Κατά τον Νίκο Καζαντζάκη, δεν πρόκειται παρά για μία συλλογική αστοχία της παγκόσμιας κοινωνίας. Όπως ο ίδιος γράφει, αν έστω και ένα παιδί σε κάποια άκρη του κόσμου πεθαίνει από την πείνα ή από τον πόλεμο, τότε ο πολιτισμός μας έχει αποτύχει οικτρά. Αγαπητές και αγαπητοί συναπόφοιτοι, αντλώντας από την ηθική παρακαταθήκη που μας έχει κληροδοτήσει η Ιατρική Σχολή, ας θέσουμε στόχο μας, μέσα από το έργο μας, να ελαφρύνουμε την ανθρωπότητα από αυτά τα ασήκωτα βάρη ενεργώντας συλλογικά για την αποκατάσταση της παγκόσμιας ειρήνης και ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι, η τελετή ορκωμοσίας των πρώτων αποφοίτων της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου αποτελεί ορόσημο για τα δρώμενα τόσο της παιδείας όσο και της υγείας στην Κύπρο. Σήμερα, η Ιατρική Σχολή παραδίδει στην κυπριακή κοινωνία τη νέα γενεά των ιατρών της. Σήμερα, ο σπόρος που φυτεύτηκε μετά από πολύχρονους σκληρούς αγώνες της Πολιτείας και του Πανεπιστημίου και που καλλιεργήθηκε μετά από έξι χρόνια δικών μας άοκνων προσπαθειών, δίνει στο φως τα πρώτα βλαστάρια. Η δική μας γενεά έχει το μοναδικό προνόμιο να ταυτίζει χρονικά τις σπουδές της με την εξέλιξη της Ιατρικής Σχολής. Εξίσου σημαδιακή είναι και η χρονική ταύτιση της έναρξης της επαγγελματικής μας πορείας με την εφαρμογή του Γενικού Σχεδίου Υγείας, του μεγαλύτερου κοινωνικού επιτεύγματος στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Όλες οι γενεές αποφοίτων της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου, αρχίζοντας από τη δική μας, θα οφείλουμε παντοτινή ευγνωμοσύνη στους πρωτεργάτες της. Αυτούς που οραματίστηκαν για την Κύπρο μία καλύτερη υγεία στηριζόμενη σε μία καλύτερη ιατρική παιδεία με τη θεμελίωση της πρώτης και μόνης δημόσιας ιατρικής σχολής. Κύριε Υπουργέ και κύριε Πρύτανη, ως οι πρώτοι απόφοιτοι της Ιατρικής Σχολής, σας εκφράζουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας για την απρόσκοπτη συνεργασία της Πολιτείας και της Ηγεσίας του Πανεπιστημίου Κύπρου κατά την επιτέλεση αυτού του στόχου. Ένας στόχος που δεν θα ήταν κατορθωτός χωρίς την καταλυτική παρουσία του Μεγάλου Ευεργέτη της Ιατρικής Σχολής, κυρίου Νίκου Σιακόλα, με τη γενναιόδωρη συνεισφορά του Ιδρύματος Νίκου και Ελπίδας Σιακόλα να καθίσταται ένα πολύτιμο δώρο για τον λαό της Κύπρου, για την παιδεία και την υγεία των μελλοντικών γενεών.

Το όνομα του κυρίου Νίκου Σιακόλα θα παραμένει για πάντα άρρηκτα συνδεδεμένο με την Ιατρική Σχολή, το έργο της, την οικία της και τους θεσμούς της: Σιακόλειο Εκπαιδευτικό Κέντρο Κλινικής Ιατρικής· Κτίριο Ιατρικής Σχολής και Επιστημών Υγείας «Νίκος Κ. Σιακόλας»· Βραβείο Αριστείας «Ν. Κ. Σιακόλα», το οποίο αποτελεί την ύψιστη τιμητική διάκριση που απονέμει το Πανεπιστήμιο Κύπρου σε απόφοιτο της Ιατρικής Σχολής. Είχα την ύψιστη τιμή, στα έξι χρόνια των σπουδών μου, να μου απονεμηθούν έξι Βραβεία Αριστείας «Ν. Κ. Σιακόλα». Αναμφίβολα, το Πανεπιστήμιο Κύπρου θέλησε να τιμήσει στο πρόσωπό μου τους ανεκτίμητους κόπους όλων των αποφοίτων, αλλά και τη δέσμευσή μας να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας με ήθος, αφοσίωση και αυταπάρνηση για το καλό της ανθρωπότητας. Κύριε Σιακόλα, ως οι πρώτοι απόφοιτοι της Ιατρικής Σχολής, σας ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας και σας υποσχόμαστε ότι από σήμερα η πιο σημαντική σας επένδυση αρχίζει να αποφέρει καρπούς, από τους οποίους θα επωφελείται ολόκληρη η κυπριακή κοινωνία.

Αγαπητές και αγαπητοί συναπόφοιτοι, η Ιατρική Σχολή μάς έχει χαρίσει απλόχερα όλα τα απαραίτητα εφόδια για να επιτελέσουμε το έργο μας. Ευθύνη και χρέος όλων μας, λοιπόν, είναι να προάγουμε το ανθρωπιστικό της έργο μέσα από το δικό μας έργο, να προωθήσουμε την παγκόσμια απήχησή της μέσα από τη δική μας απήχηση και να εξασφαλίσουμε την καθολική της επιτυχία μέσα από τη δική μας επιτυχία. Το ταξίδι μας στην Ιατρική Σχολή δεν τελειώνει εδώ. Σήμερα, δεν ρίχνουμε άγκυρα σε λιμάνι, αλλά ανοίγουμε πανιά για τις ανοικτές θάλασσες. Σήμερα, ανάβουμε τις δάδες με τις οποίες θα μεταλαμπαδεύσουμε το φως της Ιατρικής γεωγραφικά, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, και χρονικά, σε κάθε μελλοντική γενεά. Κάθε νέα φλόγα που θα ανάβουμε θα αντανακλά εδώ, στην ταπεινή και μεγαλοπρεπή μας πατρίδα, στο ίδρυμα που μας χάρισε πνευματική πνοή, στους ανθρώπους που μας στάθηκαν πατέρες και μητέρες στον αγώνα για την κατάκτηση της ιατρικής γνώσης. Πάντα, θα έχουμε στο νου μας ότι η Ιατρική δεν είναι παρά μία υπέρτατη πράξη αγάπης· αγάπης για τον άνθρωπο· αγάπης για τη ζωή. Ας αγαπήσουμε, λοιπόν, τον κάθε άνθρωπο που συναντάμε, όποιος και να είναι, γεφυρώνοντας κάθε χάσμα, εξισώνοντας κάθε ανισότητα, εκριζώνοντας κάθε αδικία, ώστε μέσα από το έργο μας και τη ζωή μας να ανοικοδομήσουμε μία υγιή παγκόσμια πανανθρώπινη κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

Λευκωσία, 10 Ιουλίου 2019